

adviste den i saa Henseende i 1928 foretagne Vurdering en samlet Sum af 61 136 Kr. 75 Øre, og for dette Beløb vil Forstanderen afstaa disse Effekter til Staten, idet der paa den ene Side bortses fra de i de senere Aar foretagne Nyanskaffelser, paa den anden Side fra Slid og Forringelse siden Vurderingen. Ministeriet maa anse disse Vilkaar for rimelige og foreslaar, at de antages.

Forstanderen, der er i en Alder af 58 Aar og ønsker helt at trække sig tilbage fra Seminarievirksomhed, har efter Loven af 4. April 1928 § 4 Adgang til en Understøttelse af Statskassen, der svarer til $\frac{2}{3}$ af den Pension, han vilde opnaa som Statsseminarieforstander. Man foreslaar, at denne Understøttelse i de første 5 Aar beregnes i Forhold til, hvad han som Statsseminarieforstander vilde opnaa i Ventepenge, og derefter i Forhold til hans Pension som Statsseminarieforstander, i begge Tilfælde med $\frac{2}{3}$ af Beløbet.

Med Hensyn til Lærerpersonalet bemærkes, at Seminariet har været drevet fortrinsvis ved Timelærere, der har andet Erhverv som Hovedvirksomhed, og overfor hvilke man derfor ikke kan have nogen Forpligtelse, hvilket gør en Afvikling af netop dette Seminariums Drift særlig billig for Staten. Der er imidlertid 4 Lærere, der i en Aarrække har været knyttet til Seminariet og haft deres Hovederhverv der, og som Forstanderen har forlangt stillet paa samme Maade som han selv, altsaa med Understøttelse efter Reglerne i Lov af 4. April 1928 § 4, beregnet som $\frac{2}{3}$ af, hvad de som Statsseminarielærere vilde opnaa i Pension eller Ventepenge. Ogsaa dette har Ministeriet kunnet tiltræde, men man maa forbeholde sig, at denne Understøttelse bortfalder, hvis de paagældende finder Ansættelse i en tilsvarende Virksomhed som den hidtidige. Da det imidlertid er klart, at en begrænset Undervisningsvirksomhed ikke bør have denne Virkning, har man foreslaaet, at den nye Virksomhed skal være af et saadant Omfang, at den kan anses som et Hovederhverv.

Med Hensyn til den praktiske Ordning af Sammenlægningen bemærkes, at man næppe kan tænke paa en Flytning før 1936. Det vil være heldigst, at begge Seminarier i de mellemliggende Aar forbereder sig paa Sammenlægningen, saaledes at de hver for sig i 1934 og 1935 kun optager halve Klasser, der i 1936 kan slaas sammen til Statsseminariets 2den og 3die Klasse. Sammenslutningen finder da

Sted paa det Tidspunkt, da Speciallæsningen for de halverede Klasser skal begynde, hvilket er nødvendigt, hvis en rimelig Specialisering skal kunne finde Sted. De to Seminarier har paa dette Tidspunkt to fulde 3die Klasser (for Jonstrups Vedkommende dog kun den lille, i 1933 optagne 1ste Klasse), der maa gøres færdige af Statsseminariet, som derfor maa have Dobbeltklasser paa 4de Klassestrin i Aaret 1936—37. Dermed vil Overgangen være fuldbyrdet. Imidlertid er det klart, at for Femmers Kvindeseminarium, der hidtil altid har haft fulde Klasser, vil den økonomiske Stilling blive uholdbar med kun en halv 1ste Klasse i 1934—35 og halve 1ste og 2den Klasser i 1935—36, og Staten maa derfor godtgøre Seminariet dette Tab ved et ekstraordinært Tilskud, der fører Elevbetalingen op til Betaling for det fulde Elevtal, der fremtidig for alle Seminarier tænkes sat til 25 pr. Klasse.

Med Hensyn til Jonstrup Statsseminariums Lærerpersonale synes Overgangen at kunne finde Sted uden større Vanskelighed. 2 af Lærerne er i den Alder, at de vil tage deres Afsked inden Overflytningen, og for de andre, af hvilke nogle ganske vist har købt Villa i Jonstrup, synes det ikke helt udelukket, at de kan bevare Bopæl der, selv om de har deres Gerning i København; dog maa en Lærer i Overensstemmelse med Regelen i Tjenestemandslovens § 59, Stk. 2, have Ret til i Stedet for at overflyttes til Københavns Statsseminarium at blive afskediget med Pension efter de almindelige Regler, ligesom Ministeriet maa kunne beslutte, at en Lærer, med Hensyn til hvem man ikke med Rimelighed kan forlange, at han skal gaa ind under de ændrede Vilkaar, eller som ikke egner sig dertil, sættes paa Ventepenge.

Til § 2.

Haderslev Statsseminariums Omdannelse til Studenterseminarium kræver ikke Foranstaltninger af nogen Art. Det vil være naturligt, at man vedblivende for Optagelse i det 3-aarige Seminarium stiller Krav om en særlig god Studentereksamen. De nærmere Regler herom vil blive fastsat af Undervisningsministeren efter Forhandling med det ved Seminarieloven af 15. April 1930 § 4 nedsatte raadgivende Udvalg.

Det er en Selvfølge, og at ogsaa andre Seminarier fremtidig skal kunne optage Studenter i deres 2den Klasse paa de samme Betingelser som hidtil.